

דן שומרון הודיע באלחוט לעזר וייצמן:

„בלי פתיחת אש לא נתגבר עליהם

- ואתה צריך לתת לי את ההוראה!“

דוורים ומכונות כיבויי אש גדולה שעליה ניצב תותחניים. כאשר השטח כולו מור אר כבאור יום, ניסה שומרון להיכרע עם המתיישבים, בפעם האחרונה, כפי שחשב אז. „בואו נעשה את הפינוי ללא שפי כות דמים. לחיילים אין נשק, ומי שירים עליכם יד, יועמד לדין. אל תפגעו בהם.“ לא היתה זו הפעם הראשונה שנערך נסיון הידברות עם מתיישיב נאות-סיני, בימים שקדמו לנסיון הפינוי. כאשר נודע בתחילת השבוע שעבר, כי המתנחלים

עליו, היה המאבק מסתיים עוד לפני שהחל. אולם דן שומרון לא הצליח. התוכנית המפורטת של המתיישבים פעלה כר מתוכנן. כל אחד מהמתיישבים תפס את מקומו והחל מבצע את המשימות שהוטו לו עליו. הגג, שבוצר בימים שלפני היום החמישי שעבר, שבו נערך נסיון הפינוי, קלט במהירות את כל אותם שהיו אמורים להיות מוצבים עליו. „כוח ההגנה על הר ילדים“ תפס עמדה בפתח הבניין עוד לפני שחייל אחד הצליח להתקרב אליו. חר-

צינורות מלאים חול
יום לפני הפינוי עסקו חברי נאות-סיני בהכנת כלי הנשק. הם חתכו צינורות השקייה מפלסטיק לחתיכות בנות מטר כל אחת, מילאו אותם חול, והפכו אותם אלות.

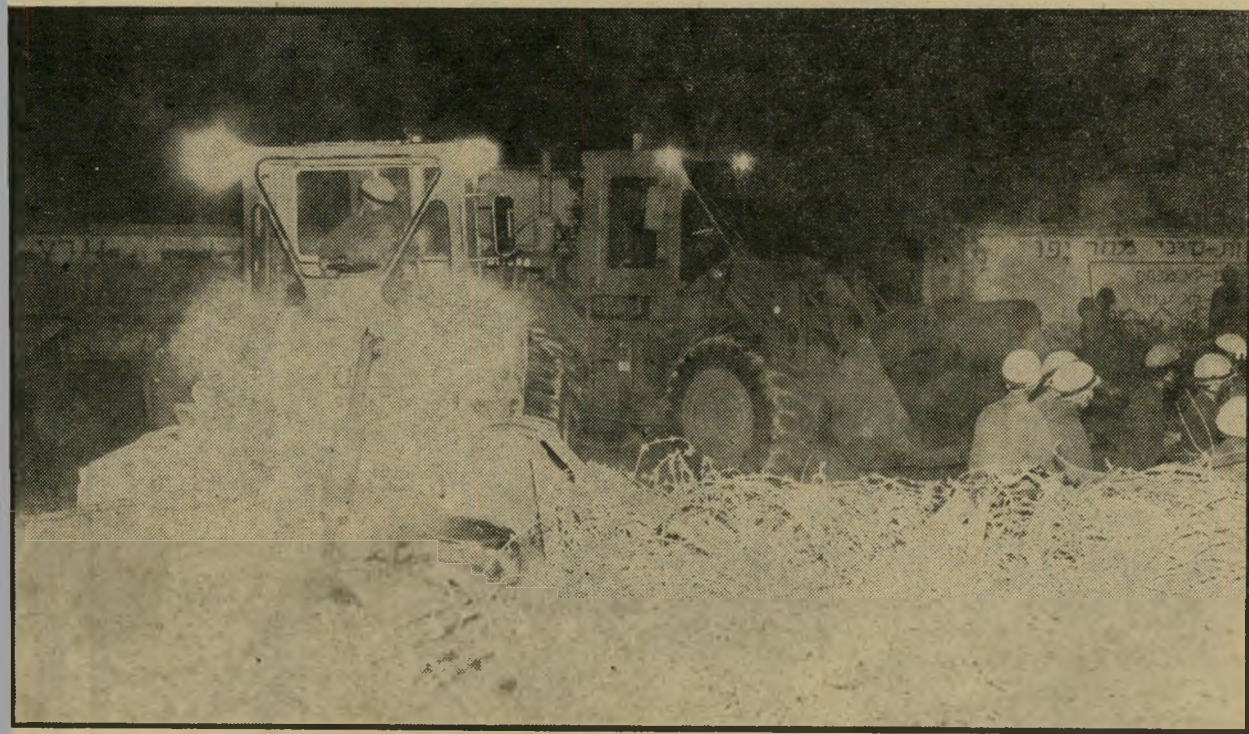
הח"כ מכין נשק
ח"כ משה שמיר נראה בתמונה, בהפוגה שבין שתי הסתערויות, כשהוא מנסה לכופף פס ברזל לגודל מתאים. כנשק, אולם שמיר, ששוכנע עליידי ח"כ גאולה כהן להישאר עם המתיישבים, לא נראה כלל בשטח בעת הלחימה. הוא הופיע לפני המתיישבים בכל הפוגה.

מתבצרים בג'הירק, נזכרה לפתע הממ"שלה בקיומם. „חבר“ נאות-סיני, מנחם בגין, נסע אומנם לאנגליה, ויש הטוענים כי הוא קבע את נסיעתו כדי לא להיות נוכח בשעת הפינוי, אך המתיישבים לא שכחו לו את הבטחתו כי יהיה עימם ביום שיצטרכו לפנות את שדותיהם. אף שר אחד לא בא אליהם. „אחרי כל המילים היפות, שלחו לנו רק פקידים, שכל אחד מבטיח סכום כסף

ליות מיוחדות של המתיישבים התפורו בשטח. להם היתה משימה מיוחדת במינה — לא להתגלות עד שיחליטו לפעול, ותינתן ההוראה, לחתוך את הצמיגים של כל-הרכב הצבאיים ולהבעיר את האוטו-בוסים, שהובאו למקום כדי לפנותם. שומרון בלם את חייליו. כאשר גורם ההפתעה נעלם, היה עליו לשנות את הטקטיקה. הוא הפעיל ורקורים משלושה כלי רכב כבדים שהביא לשטח: שני שופלי-

לפיד לזריקה
מזל כהן, מי שירקה יום קודם בפרצופו של שריהביטחון, עזר וייצמן, ומי שציירה מגן דוד על מצבת החייל האלמוני, מטילה לפיד אל עבר השופלדוורים, שניסו לסלק את המיתרסים שלפני הבית.

האמביוננס, אשר חנה על הכביש הריק, פצח בצפירות סירנה שקרעו את דממת הלילה. השעה היתה 3.30 לפנות בוקר. לפתע קם הכל לתחייה. מכל עבר זינקו צעירים וצעירות. על פי תיכנון מוקדם, ידע כל אחד מהם בדיוק מה עליו לעשות. כמה עשרות זינקו על הסולמות המאולתרים וטיפסו על הגג. נשים וילדים מיהרו להתרכז בבניין המרכזי ובפיתחו התייצבו כעשרה גברים — חמושים ביאלות-גומי מאולתרות מלאות חול — כגוש מוצק שאי-אפשר להזיזו.

שני טרקטורים החלו משוטטים ברחבה המרכזית שמול הבניין, כשנהגיהם אחווי תזוית. הגנרטור הופעל ונורות האירו את השטח. אל אור הנורות הצטרפו אורות גדולים יותר, של לפידים שהודלקו על הגג. מכל עבר נשמעו קולות וצעקות.

דן שומרון לא הצליח להפתיע הפעם. על אלוף פיקוד-הדרום הוטל לפנות את מתיישיב נאות-סיני מהמיבנים המרכזיים שבמרכז ג'הירק. שומרון ידע כי המת-יישבים ממתינים לו בשעת בוקר, וכי יעשו את השיקול שלו — שלא כדאי להסי-תכן ולפנות אותם בלילה. הוא הצליח לקרב כמה מאות חיילים, בחסות החשי-כה, עד לרחבה הגדולה שלפני הבניין ה-מרכזי, מבלי שאיש יחוש בהם. לולא היה נהג האמבולנס, שהוצב כצופה, עירני די צורכו, היו יכולים חיילי שומרון, חניכי קורס קצינים של צה"ל, שהורדו לסני במיוחד למשימה זו, לסיים את הפרישה תוך דקות ספורות. אילו היו החיילים מצ-ליחים להשתלט על הסולמות של גג ה-בניין המרכזי לפני שהמתיישבים טיפסו

את המיתרסים שהקימו המתיישבים לפני היעד המבוצר שלהם. ערימות של גרוטאות וקונקרטינות של תיל הונחו בשטח. על הבולדוורים הונחתו לפידים בוערים וחלונותיהם נופצו באבנים.

הבולדוורים מסתערים
שני שופלד-זרים, שהובאו עליידי צה"ל לג'הירק, מנסים לסלק, בשעה 3.30 לפנות בוקר,